

i sin Tid blev betragtet som et Fremskridt, og som endnu maa betragtes som et saadant, selv om man nu erkender, at man i sin Tid ikke gik vidt nok. Hvis altsaa den Lov, som vi her tale om, skulde ophøre efter et vist Antal Aars Forløb, saa skulde man dog ikke naa dertil, at man betragtede Loven af 11. Maj 1897, som om den aldrig havde eksisteret, man bør tværtimod under den nævnte Forudsætning have Adgang til at falde tilbage paa den. Det er det, som foreslaas ved Ændringsforslaget under Nr. 29. Ændringsforslaget under Nr. 30 forstaar sig af sig selv, saa det behøver jeg ikke at opholde mig ved.

Justitsministeren (Alberti): Jeg har kun en Bemærkning at gøre med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 24 til § 18. I § 18 er det foreslaaet, at naar i Tilfælde af betinget Benaadning den udsatte Straf ikke kommer til Fuldbyrdelse, betragtes den som udstaaet ved Dommens Afsigelse, og der føjes da til: „En betinget Straffedom, som ikke er kommen til Fuldbyrdelse, skal i ingen Henseende være til Hinder for Udøvelsen af borgerlige eller offentlige Rettigheder“. Dette sidste Punktum foreslaas slettet. Mig forekommer der i og for sig ikke at være nogen Nødvendighed for at gøre dette. Jeg synes, at man meget vel maatte kunne acceptere den Betragtning, at den, der kun under meget stærkt formildende Omstændigheder har gjort sig skyldig i en mindre Brøde, ikke derved har foretaget sig noget, der gør ham berygtet i den offentlige Mening. Der vilde ikke, saa vidt jeg skønner, være noget til Hinder for, at man kunde lade disse Personer, der ikke have gjort noget meget slemt, vedblivende nyde deres borgerlige og offentlige Rettigheder, og principalt skulde jeg derfor sætte Pris paa, om dette kunde gennemføres. Men for saa vidt det ikke kan lade sig gøre, forekommer det mig dog, at Ændringen gaar et Stykke videre end selve den ærede Ordførers Motivering, idet den ærede Ordfører jo kun udtalte, at man ikke i de fem Aar, hvori det staar in suspenso, om Straffen vil blive fuldbyrdet eller ikke, kunde tillade de til Straf betinget dømte Personer at udøve deres borgerlige Rettigheder. Deraf slutter jeg, at den ærede Ordfører er enig med mig i, at naar de fem Aar ere gaaede, uden at Straffen er kommen til Udførelse, skal det skete ikke have nogen Indflydelse paa de vedkom-

mendes borgerlige Rettigheder. Saaledes som Ændringsforslaget er affattet, vil det jo imidlertid være nødvendigt for dem at søge Æresoprejsning. Jeg skal henstille til Overvejelse, om man ikke kunde lade det sidste Punktum i § 18 blive staaende, eller om man ikke i alt Fald kunde nøjes med at undergive Paragraffen en saadan Forandring, at den, der faar en betinget Straffedom over sig, og som opfylder Betingelsen, efter at de fem Aar ere gaaede — uhindret og uden at skulle søge Æresoprejsning kan udøve sine borgerlige Rettigheder.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Jeg erkender, at mine Udtalelser meget vel kunde forstaas af den ærede Minister saaledes, som han har forstaaet dem, men det var egentlig ikke min Mening, at de kun skulde gælde de 5 Aar; det var min Mening, at de paagældende Personer skulde falde ind under samme Regel, som gælder for enhver anden, der er dømt for en i den offentlige Mening vanærende Handling, saa at de altsaa skulde være henviste til at søge Æresoprejsning paa sædvanlig Maade. Men i øvrigt skal jeg gerne foranledige, at ogsaa dette Spørgsmaal tages under Overvejelse, da vi jo allerede have lovet den ærede Minister at tage et andet af ham rejst Spørgsmaal op til fornyet Drøftelse inden 3die Behandling.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 23 a.—f. til § 17 af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 590) samt Lovforslagets § 17 (se Tillæg A. Sp. 1913—14), saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 24 til § 18 af *Flertallet* under Nr. 21 (se Tillæg B. Sp. 591)
vedtoges med 26 Stemmer mod 19.

Lovforslagets § 18 (se Tillæg A. Sp. 1915—16), saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 25 til § 19 af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 591) og Lovforslagets § 19 (se Tillæg A. Sp. 1915—16), saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.